Написав Наталія Сердюк
Четвер, 22 грудня 2011, 06:54

Є важлива річ у християнстві:
Треба вірність Богу берегти.
Але деякі, в своїм лукавстві,
Думають, що Бог усе простить.

Він ба зна наше життя нелегке,
Бачить світ гріховний навкруг нас.
Й на якість погрішності маленькі
Закриває очі кожен час.

Можна іноді сказать неправду,
Яка зла нікому не завдасть.
Чи, думкам своїм не давши ладу,
Про грішок маленький помишлять.

Можна осудить сестру чи брата,
Що спіткнулись на своїм шляху.
Пастора у чомусь звинуватить,
Геть не маючи Господнього страху.

Десь сказати непристойне слово,
Чоловікові чи жінці нагрубить.
Щось комусь зробити не на совість –
Й далі з цим собі спокійно жить.

Можна забувати помолитись,
Бог, мовляв, і так благословля...
А чи не пора вже зупинитись,
Християни! Це страшна біда.

Ці "дрібнички", (їх дуже багато),
Мають місце в нашому житті.
А якщо вони в небесне царство
Не дадуть колись нам увійти.